

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

PADOMES REGULA (EK) Nr. 2073/2004
(2004. gada 16. novembris)
par administratīvu sadarbību akcīzes nodokļu jomā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 93. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Krāpšana Eiropas Savienībā rada nopietnas sekas attiecīgo valstu budžetiem un akcīzes preču aprītē var radīt konkurences traucējumus. Tāpēc tā ietekmē iekšējā tirgus darbību.
- (2) Dalībvalstu administratīvajām iestādēm, kas ir atbildīgas par šajā jomā pieņemto pasākumu īstenošanu, cieši jāsadarbojas, lai apkarotu krāpšanu akcīzes nodokļu jomā.
- (3) Tāpēc ļoti svarīgi izstrādāt noteikumus, ar ko saskaņā dalībvalstu administratīvajām iestādēm jāsniedz savstarpēja palīdzība un jāsadarbojas ar Komisiju, lai nodrošinātu to, ka noteikumus par akcīzes preču apriti un akcīzes nodokļu iekasēšanu piemēro pareizi.
- (4) Savstarpēju palīdzību un administratīvu sadarbību akcīzes nodokļu jomā reglamentē Padomes Direktīva 77/799/EEK (1977. gada 19. decembris) par dalībvalstu

kompetentu iestāžu savstarpēju palīdzību tiešo nodokļu jomā, dažu akcīzes nodokļu jomā un nodokļu piemērošanā apdrošināšanas prēmijām⁽³⁾. Savstarpēju palīdzību un administratīvu sadarbību PVN jomā reglamentē Padomes Regula (EK) Nr. 1798/2003⁽⁴⁾.

- (5) Lai gan šis juridiskais instruments ir bijis efektīvs, taču tas vairs nebūs atbilstošs jaunajām prasībām administratīvās sadarbības jomā, kuras rada pieaugošā ekonomiskā integrācija iekšējā tirgū.
- (6) Arī ar Padomes Direktīvu 92/12/EEK (1992. gada 25. februāris) par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību⁽⁵⁾ ir ieviesti vairāki informācijas apmaiņas instrumenti. To procedūras būtu jāizstrādā kā daļa no vispārējā tiesiskā regulējuma administratīvajai sadarbībai akcīzes nodokļu jomā.
- (7) Tāpat vajadzīgi arī skaidrāki un stingrāki noteikumi par dalībvalstu sadarbību, jo visu attiecīgo pušu tiesības un pienākumi nav pietiekami noteikti.
- (8) Trūkst pietiekami tiešas saziņas starp vietējām vai valsts līmeņa iestādēm, kas darbojas krāpšanas apkarošanas jomā, jo parastā prakse ir tāda, ka informācijas apmaiņa notiek starp centrālajiem koordinācijas birojiem. Tas rada nepietiekamu efektivitāti, nepietiekamu administratīvās sadarbības procedūru izmantošanu un pārlieku kavēšanos informācijas paziņošanā. Tādēļ būtu jāparedz tiešāki kontakti starp administratīvajiem dienestiem, lai uzlabotu un patrinātu sadarbību.
- (9) Tāpat jāveicina arī ciešāka sadarbība, jo automātiska informācijas apmaiņa vai informācijas apmaiņa, iepriekš nebrīdinot, starp dalībvalstīm notiek reti, izņemot informācijas apmaiņu attiecībā uz aprites pārbaudēm saskaņā ar Direktīvas 92/12/EEK 15.a pantu. Lai efektīvi apkarotu krāpšanu, informācijas apmaiņai starp valstu iestādēm un starp šīm iestādēm un Komisiju vajadzētu būt intensīvākai un ātrākai.

⁽¹⁾ Atzinums sniegts 2004. gada 1. aprīlī (vēl nav publicēts Oficiālajā Vēstnesī).

⁽²⁾ OV C 112, 30.4.2004., 64. lpp.

⁽³⁾ OV L 336, 27.12.1977., 15. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2004/56/EK (OV L 127, 29.4.2004., 70. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 264, 15.10.2003., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 885/2004 (OV L 168, 1.5.2004., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 76, 23.3.1992., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 807/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 36. lpp.).

- (10) Tādēļ vajadzīgs īpašs instruments akcīzes nodokļu jomā, kurā būtu iekļauti Direktīvas 77/799/EEK noteikumi šajā jomā. Šim instrumentam būtu jāpievēršas jomām, kurās dalībvalstu sadarbību var uzlabot, ieviešot un uzlabojot sistēmas informācijas nodošanai attiecībā uz akcīzes preču apriti. Šis instruments neskar to, kā piemēro 1997. gada 18. decembra Konvenciju savstarpēju palīdzību un sadarbību muitas pārvalžu starpā⁽¹⁾.
- (11) Šī regula nedrīkstētu traucēt citus Kopienas pasākumus krāpšanas apkarošanai akcīzes nodokļu jomā.
- (12) Šajā regulā būtu jāiekļauj un jādefinē pasākumi, kas ietverti Direktīvā 92/12/EEK, lai veicinātu dalībvalstu administratīvo sadarbību. Šie pasākumi ietver attiecīgo tirgotāju un telpu reģistru, kā arī aprites pārbaudes sistēmu. Ar šo regulu būtu jāievieš arī sistēma dalībvalstu savstarpējai agrīnai brīdināšanai.
- (13) Šajā regulā ir lietderīgi ierobežot dažas tiesības un pienākumus, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁽²⁾, lai aizsargātu minētās direktīvas 13. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētās intereses.
- (14) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāparedz atbilstīgi Padomes Lēmumam 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽³⁾.
- (15) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi – proti, dalībvalstu administratīvās sadarbības vienkāršošanu un stiprināšanu, kam vajadzīga saskaņota pieeja – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētajai rīcībai vajadzīgās vienādības un efektivitātes iemeslu dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (16) Šī regula respektē pamattiesības un ievēro principus, kas ir atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

1. Šī regula paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem administratīvajām iestādēm, kas dalībvalstīs atbild par akcīzes nodokļu jomā pieņemto tiesību aktu piemērošanu, jāsadarbojas gan savstarpēji, gan ar Komisiju, lai nodrošinātu atbilstību minētajiem tiesību aktiem.

Tālab šī regula paredz noteikumus un procedūras, lai dalībvalstu kompetentās iestādes varētu sadarboties un apmainīties ar informāciju, kas tām varētu palīdzēt pareizi aprēķināt akcīzes nodokļus.

Šī regula paredz arī noteikumus un procedūras dažu veidu informācijas elektroniskai apmaiņai, jo īpaši attiecībā uz akcīzes preču tirdzniecību Kopienā.

2. Šī regula neietekmē to, kā dalībvalstīs piemēro noteikumus par savstarpēju palīdzību krimināllietās. Tāpat tā neskar tādu savstarpējās palīdzības pienākumu izpildi, kuri izriet no citiem juridiskiem instrumentiem, tostarp divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem.

2. pants

Šajā regulā:

- 1) "kompetentā iestāde" ir iestāde, kas norīkota saskaņā ar 3. panta 1. punktu;
- 2) "lūguma iesniedzēja iestāde" ir dalībvalsts centrālais koordinācijas birojs, vai jebkurš koordinācijas dienests vai kompetentais ierēdnis, kas kompetentās iestādes vārdā lūdz palīdzību;
- 3) "lūguma saņēmēja iestāde" ir dalībvalsts centrālais koordinācijas birojs, vai jebkurš koordinācijas dienests vai kompetentais ierēdnis, kas kompetentās iestādes vārdā saņem palīdzības lūgumu;
- 4) "centrālais koordinācijas birojs" ir birojs, kurš norīkots saskaņā ar 3. panta 3. punktu un kuram ir galvenā atbildība par saziņu ar citām dalībvalstīm administratīvās sadarbības jomā;

⁽¹⁾ Padomes 1997. gada 18. decembra Akts (OV C 24, 23.1.1998., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽³⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

- 5) "koordinācijas dienests" ir jebkurš birojs, kas nav centrālais koordinācijas birojs, ar īpašu teritoriālu kompetenci vai specializētu darbības atbildību, kuru kompetentā iestāde ir saskaņā ar 3. panta 4. punktu norīkojusi veikt tiešu informācijas apmaiņu, pamatojoties uz šo regulu;
- 6) "kompetentais ierēdnis" ir jebkurš ierēdnis, kas, pamatojoties uz šo regulu, var veikt tiešu informācijas apmaiņu un ir saskaņā ar 3. panta 5. punktu pilnvarots to darīt;
- 7) "akcīzes iestāde" ir jebkura iestāde, kur var veikt kādas no akcīzes noteikumos paredzētajām formalitātēm;
- 8) "neregulāra automātiska informācijas apmaiņa" ir iepriekš definētas informācijas sistemātiska paziņošana citai dalībvalstij bez iepriekšēja lūguma, ja attiecīgā informācija kļūst pieejama un kad tā kļūst pieejama;
- 9) "regulāra automātiska informācijas apmaiņa" ir iepriekš definētas informācijas sistemātiska paziņošana citai dalībvalstij bez iepriekšēja lūguma iepriekš noteiktos regulāros intervālos;
- 10) "vienreizēja informācijas apmaiņa" ir informācijas neregulāra paziņošana citai dalībvalstij bez iepriekšēja lūguma;
- 11) "datorizēta sistēma" ir datorizēta sistēma akcīzes preču aprites uzraudzībai, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1152/2003/EK⁽¹⁾.
- 12) "persona" ir:
- fiziskā persona;
 - juridiskā persona; vai,
 - ja tas paredzēts spēkā esošajos tiesību aktos, tāda personu apvienība, kas atzīta par tiesīgu veikt juridiskas darbības, bet kam nav juridiskās personas tiesiskā statusa;
- 13) "elektroniski" nozīmē elektronisku iekārtu izmantošanu datu apstrādei (tostarp datu saspiešanai) un glabāšanai, kā arī vadu, radio pārraidīšanas, optisko tehnoloģiju vai citu elektromagnētisko līdzekļu izmantošanu;
- 14) "identifikācijas numurs" ir šīs regulas 22. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētais numurs;
- 15) "PVN identifikācijas numurs" ir numurs, kas paredzēts 22.
- panta 1. punkta c), d) un e) apakšpunktā Padomes Sestajā direktīvā 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem - Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze⁽²⁾;
- 16) "akcīzes preču aprīte Kopienā" ir akcīzes preču aprīte starp divām vai vairākām dalībvalstīm saskaņā ar akcīzes nodokļu atlikšanas režīmu Direktīvas 92/12/EEK III sadaļas nozīmē vai tādu akcīzes preču aprīte, kuras ir nodotas patēriņam Direktīvas 92/12/EEK 7. līdz 10. panta nozīmē;
- 17) "administratīvā izmeklēšana" ir jebkāda kontrole, pārbaudes un citi pasākumi, ko ierēdņi vai kompetentas iestādes veic, pildot savus pienākumus, lai nodrošinātu akcīzes nodokļu jomā pieņemto tiesību aktu atbilstīgu piemērošanu;
- 18) "CCN/CSI tīkls" ir kopējā platforma, kura pamatojas uz kopējo sakaru tīklu (CCN) un kopējo sistēmas saskarni (CSI) un kuru Kopiena izveidojusi, lai nodrošinātu elektronisku visas informācijas nosūtīšanu starp kompetentām muitas un nodokļu iestādēm;
- 19) "akcīzes nodokļi" ir nodokļi, uz ko attiecas Kopienas tiesību akti akcīzes nodokļu jomā, un tie ietver enerģētikas produktu un elektrības nodokļus saskaņā ar Direktīvu 2003/96/EK⁽³⁾;
- 20) "AAD" ir Direktīvas 92/12/EEK 18. panta 1. punktā minētais dokuments;
- 21) "SAAD" ir Direktīvas 92/12/EEK 7. panta 4. punktā minētais dokuments.

3. pants

1. Katra dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par kompetento iestādi, ko tā ir norīkojusi par iestādi, kura piemēro šo regulu vai nu tieši, vai arī deleģējot pilnvaras.

2. Katra dalībvalsts norīko centrālo koordinācijas biroju, kam deleģē galveno atbildību par saziņu ar pārējām dalībvalstīm administratīvās sadarbības jomā. Dalībvalsts par to informē Komisiju un pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes.

⁽²⁾ OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2004/66/EK (OV L 168, 1.5.2004., 35. lpp.).

⁽³⁾ OV L 283, 31.10.2003., 51. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2004/75/EK (OV L 157, 30.4.2004., 100. lpp.).

⁽¹⁾ OV L 162, 1.7.2003., 5. lpp.

3. Centrālajam koordinācijas birojam ir galvenā atbildība par informācijas apmaiņu attiecībā uz akcīzes preču apriti, un jo īpaši tam ir galvenā atbildība par:

a) to datu apmaiņu, kurus glabā 22. pantā paredzētajā elektroniskajā reģistrā;

b) šīs regulas 23. pantā paredzēto agrīnās brīdināšanas sistēmu;

c) šīs regulas 24. pantā paredzētajiem pārbaudes lūgumiem, ko iesniedz citām dalībvalstīm vai saņem no tām.

4. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde turklāt var norīkot koordinācijas dienestus, kas nav centrālais koordinācijas birojs, lai veiktu informācijas apmaiņu saskaņā ar šo regulu. Kompetentās iestādes nodrošina, ka šo dienestu sarakstu pastāvīgi atjaunina un dara pieejamu attiecīgajiem pārējo dalībvalstu centrālajiem koordinācijas birojiem.

5. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar pašas izstrādātiem nosacījumiem turklāt var norīkot kompetentos ierēdņus, kas, pamatojoties uz šo regulu, var veikt tiešu informācijas apmaiņu. To darot, dalībvalsts var ierobežot deleģēšanas apjomu. Centrālais koordinācijas birojs ir atbildīgs par to, ka šo ierēdņu sarakstu pastāvīgi atjaunina un dara pieejamu attiecīgajiem pārējo dalībvalstu centrālajiem koordinācijas birojiem.

6. Saskaņā ar kompetento iestāžu izstrādātiem nosacījumiem ierēdņus, kas veic informācijas apmaiņu saskaņā ar 11. un 13. pantu, šo darbību veikšanai uzskata par kompetentajiem ierēdņiem.

7. Ja koordinācijas dienesti vai kompetentie ierēdņi nosūta vai saņem palīdzības lūgumus vai atbildes uz šādiem palīdzības lūgumiem, tie informē savas dalībvalsts centrālo koordinācijas biroju saskaņā ar šā biroja izstrādātiem nosacījumiem.

8. Ja koordinācijas dienests vai kompetentais ierēdnis saņem palīdzības lūgumu, kas prasa veikt pasākumus ārpus tā kompetencē esošās teritoriālās vai darbības zonas, viņš šādu lūgumu tūlīt pārsūta savas dalībvalsts centrālajam koordinācijas birojam un par to informē lūguma iesniedzēju iestādi. Šādā gadījumā 8. pantā paredzētais termiņš sākas nākamajā dienā pēc palīdzības lūguma pārsūtīšanas centrālajam koordinācijas birojam.

4. pants

1. Šajā regulā paredzētais pienākums sniegt palīdzību neatiecas uz tādas informācijas vai dokumentu sniegšanu, ko 1. pantā minētās administratīvās iestādes ir ieguvušas ar tiesu iestādes atļauju vai pēc tās lūguma.

2. Tomēr, ja kompetentā iestāde saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir pilnvarota paziņot 1. punktā minēto informāciju, to var paziņot kā piederīgu pie šajā regulā paredzētās administra-

tīvās sadarbības. Attiecībā uz ikvienu šādu paziņošanu ir jāsaņem tiesu iestādes iepriekšēja atļauja, ja šāda atļauja ir vajadzīga saskaņā ar attiecīgas valsts tiesību aktiem.

II NODAĻA

SADARBĪBA PĒC LŪGUMA

1. IEDAĻA

Informācijas un administratīvās izmeklēšanas lūgums

5. pants

1. Saņemot lūguma iesniedzējas iestādes lūgumu, lūguma saņēmēja iestāde paziņo 1. pantā minēto informāciju, tostarp jebkādu informāciju, kas attiecas uz kādu konkrētu gadījumu vai konkrētiem gadījumiem.

2. Lai paziņotu 1. punktā minēto informāciju, lūguma saņēmēja iestāde nodrošina, ka tiek veikta jebkāda administratīva izmeklēšana, kas vajadzīga šādas informācijas iegūšanai.

3. Šā panta 1. punktā minētais lūgums var ietvert pamatotu lūgumu veikt īpašu administratīvu izmeklēšanu. Ja dalībvalsts uzskata, ka administratīva izmeklēšana nav vajadzīga, tā tūlīt paziņo lūguma iesniedzējai iestādei šāda lēmuma pamatojumu.

4. Lai iegūtu lūgto informāciju vai veiktu lūgto administratīvo izmeklēšanu, lūguma saņēmēja iestāde vai administratīvā iestāde, pie kuras tā vēršas, darbojas tā, it kā tā rīkotos pati savā vārdā vai pēc savas dalībvalsts citas iestādes lūguma.

6. pants

Lūgumus sniegt informāciju un veikt administratīvu izmeklēšanu saskaņā ar 5. pantu sūta, ciktāl tas iespējams, izmantojot standarta veidlapu, ko pieņem saskaņā ar 34. panta 2. punktā paredzēto procedūru. Tomēr 24. pantā minētajos apstākļos kā vienkāršotu informācijas lūguma veidlapu izmanto 24. panta 2. punktā paredzēto akcīzes preču aprites pārbaudes standarta dokumentu.

7. pants

1. Lūguma saņēmēja iestāde pēc lūguma iesniedzējas iestādes lūguma tai paziņo visu vajadzīgo informāciju, kas ir tās rīcībā ziņojumu, pārskatu un citu dokumentu formā, vai arī šo dokumentu apliecinātas kopijas vai izrakstus no tiem, kā arī administratīvo izmeklēšanu rezultātus.

2. Dokumentu oriģināleksemplārus iesniedz vienīgi tad, ja tas nav pretrunā ar tās dalībvalsts spēkā esošajiem tiesību aktiem, kurā atrodas lūguma saņēmēja iestāde.

2. IEDAĻA

Termiņš informācijas sniegšanai

8. pants

Lūguma saņēmēja iestāde sniedz 5. un 7. pantā minēto informāciju, cik drīz vien iespējams un, vēlākais, trīs mēnešus pēc lūguma saņemšanas dienas.

9. pants

Konkrētos īpašos gadījumos lūguma iesniedzēja iestāde un lūguma saņēmēja iestāde var vienoties par termiņiem, kas atšķiras no 8. pantā paredzētajiem termiņiem.

10. pants

Ja lūguma saņēmēja iestāde nevar atbildēt uz lūgumu līdz termiņa beigām, tā rakstiski informē lūguma iesniedzēju iestādi par iemesliem, kāpēc tas nav iespējams, un norāda, kad tā varēs sniegt atbildi.

3. IEDAĻA

Klātbūtne administratīvos birojos un piedalīšanās administratīvā izmeklēšanā

11. pants

1. Lūguma iesniedzējai iestādei un lūguma saņēmējai iestādei par to vienoties un ievērojot lūguma saņēmējas iestādes paredzētās procedūras, lūguma iesniedzējas iestādes pilnvarotie ierēdņi nolūkā veikt 1. pantā minētās informācijas apmaiņu var atrasties birojos, kur pienākumus veic tās dalībvalsts administratīvās iestādes, kurā ir lūguma saņēmēja iestāde. Ja lūgtā informācija ir dokumentos, kam lūguma saņēmējas iestādes ierēdņi drīkst piekļūt, lūguma iesniedzējas iestādes ierēdņiem izsniedz to dokumentu kopijas, kuros ir lūgtā informācija.

2. Lūguma iesniedzējai iestādei un lūguma saņēmējai iestādei par to vienoties un ievērojot lūguma saņēmējas iestādes paredzētās procedūras, lūguma iesniedzējas iestādes pilnvarotie ierēdņi nolūkā veikt 1. pantā minētās informācijas apmaiņu var piedalīties administratīvajā izmeklēšanā. Administratīvās izmeklēšanas veic tikai lūguma saņēmējas iestādes ierēdņi. Lūguma iesniedzējas iestādes ierēdņi nevar īstenot izmeklēšanas pilnvaras, kas piešķirtas lūguma saņēmējas iestādes ierēdņiem. Tomēr ar lūguma saņēmējas iestādes ierēdņu starpniecību un vienīgi tāpēc, lai veiktu administratīvu izmeklēšanu, viņiem var būt pieejamas tās pašas telpas un tie paši dokumenti, kas ir pieejami lūguma saņēmējas iestādes ierēdņiem.

3. Lūguma iesniedzējas iestādes ierēdņiem, kas atrodas citā dalībvalstī saskaņā ar 1. un 2. punktu, vienmēr jāvar uzrādīt

rakstisku pilnvarojumu, kas apliecina viņu identitāti un oficiālo statusu.

4. IEDAĻA

Vienlaicīga kontrole

12. pants

Ikreiz, kad tāda kontrole varētu būt efektīvāka nekā tikai vienas dalībvalsts veikta kontrole, divas vai vairākas dalībvalstis 1. pantā minētās informācijas apmaiņas nolūkā var vienoties, ka tās katra savā teritorijā veic vienlaicīgu akcīzes nodokļa stāvokļa kontroli attiecībā uz vienu vai vairākām personām, kuras izraisa kopīgu vai papildu ieinteresētību.

13. pants

1. Dalībvalsts neatkarīgi izraugās personas, attiecībā uz kurām tā ir paredzējusi ierosināt vienlaicīgu kontroli. Attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo pārējo attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm par gadījumiem, attiecībā uz kuriem ierosina veikt vienlaicīgu kontroli. Tā pēc iespējas pamato šo izvēli, sniedzot informāciju, kas ir šāda lēmuma pamatā. Tā norāda laikposmu, kad šāda kontrole būtu jāveic.

2. Attiecīgās dalībvalstis tad nolemj, vai tās vēlas piedalīties vienlaicīgajā kontrolē. Saņemot priekšlikumu veikt vienlaicīgu kontroli, kompetentā iestāde apstiprina savu piekrišanu vai paziņo pamatotu atteikumu attiecīgajai iestādei.

3. Katra kompetentā iestāde ieceļ pārstāvi, kas ir atbildīgs par kontroles uzraudzību un koordinēšanu.

4. Pēc vienlaicīgas kontroles kompetentās iestādes tūlīt informē pārējo dalībvalstu akcīzes koordinācijas birojus par krāpšanas paņēmieniem, kas konstatēti, veicot vienlaicīgu kontroli, ja uzskata, ka tāda informācija īpaši interesē pārējās dalībvalstis. Kompetentās iestādes var informēt arī Komisiju.

5. IEDAĻA

Lūgums paziņot administratīvos lēmumus un pasākumus

14. pants

Saņemot lūguma iesniedzējas iestādes lūgumu, lūguma saņēmēja iestāde saskaņā ar noteikumiem, kas reglamentē līdzīgus paziņojumus tās dalībvalstī, paziņo adresātam par visiem lūguma iesniedzējas dalībvalsts administratīvo iestāžu administratīviem lēmumiem un pasākumiem attiecībā uz tiesību aktu piemērošanu akcīzes nodokļu jomā, izņemot tos, kas minēti 5. pantā Padomes Direktīvā 76/308/EEK (1976. gada 15. marts) par savstarpēju palīdzību tādu prasījumu piedziņā, kas attiecas uz dažiem maksājumiem, nodevām, nodokļiem un citām darbībām⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV L 73, 19.3.1976., 18. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

15. pants

Paziņojuma lūgumos, kur norādīts paziņojamā lēmuma vai pasākuma objekts, norāda nosaukumu, adresi un citu būtisku informāciju, lai identificētu lūguma iesniedzēju.

16. pants

Lūguma saņēmēja iestāde tūlīt informē lūguma iesniedzēju iestādi par atbildi uz paziņojuma lūgumu un jo īpaši paziņo dienu, kad lēmumu vai pasākumu paziņo lūguma iesniedzējam, vai arī iemeslu, kādēļ to nevar paziņot. Lūgumu nevar noraidīt, pamatojoties uz tā lēmuma vai pasākuma saturu, par kuru jāpaziņo.

III NODAĻA

INFORMĀCIJAS APMAIŅA BEZ IEPRIEKŠĒJA LŪGUMA

17. pants

Neskarot IV nodaļu, katras dalībvalsts kompetentā iestāde, izmantojot neregulāru vai regulāru automatisku informācijas apmaiņu, 1. pantā minēto informāciju sūta jebkuras citas attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei šādos gadījumos:

- 1) ja otrā dalībvalstī ir noticis akcīzes nodokļu tiesību aktu pārkāpums vai ja ir aizdomas, ka tāds ir noticis;
- 2) ja akcīzes nodokļu tiesību aktu pārkāpumam, kas ir noticis vai par ko ir aizdomas, ka tas var būt noticis, vienā dalībvalstī, var būt sekas citā dalībvalstī;
- 3) ja pastāv risks, ka otrā dalībvalstī var notikt krāpšana vai akcīzes nodokļu zaudējums.

18. pants

Saskaņā ar 34. panta 2. punktā paredzēto procedūru nosaka:

- 1) precīzas kategorijas informācijai, kuras apmaiņu veic;
- 2) informācijas apmaiņas biežumu;
- 3) praktiskus pasākumus informācijas apmaiņai.

Katra dalībvalsts nosaka, vai tā piedalīsies konkrētas kategorijas informācijas apmaiņā, kā arī to, vai tā veiks regulāru vai neregulāru automatisku informācijas apmaiņu.

19. pants

Kompetentas dalībvalstu iestādes vienmēr var bez iepriekšēja lūguma, veicot vienreizēju informācijas apmaiņu, cita citai nosūtīt 1. pantā minēto informāciju, kas tām ir zināma.

20. pants

Dalībvalstis veic vajadzīgos administratīvos un organizatoriskos pasākumus, lai sekmētu šajā nodaļā paredzētās apmaiņas.

21. pants

Nevar prasīt, lai dalībvalsts, īstenojot šīs nodaļas noteikumus, informācijas vākšanas nolūkā uzliek jaunus pienākumus personām un uzņemas nesamērīgu administratīvo slogu.

IV NODAĻA

INFORMĀCIJAS APMAIŅA UN GLABĀŠANA SAISTĪBĀ AR DARĪJUMIEM KOPIENĀ

22. pants

1. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde uztur elektronisku datu bāzi, kurā ir šādi reģistri:

a) to personu reģistrs, kuras akcīzes nodokļa nolūkā ir licencēti akcīzes preču noliktavu turētāji vai tirgotāji Direktīvas 92/12/EEK 4. panta a) un d) apakšpunkta nozīmē;

b) to telpu reģistrs, kuras apstiprinātas kā akcīzes preču noliktavas.

2. Reģistrā ir šāda informācija, ko dara pieejamu pārējām dalībvalstīm:

a) identifikācijas numurs, ko personai vai telpām piešķirusi kompetentā iestāde;

b) personas vai telpu vārds (nosaukums) un adrese;

c) akcīzes preču kategorijas un kombinētā nomenklatūra ražojumiem, ko drīkst glabāt vai saņemt attiecīgā persona vai ko drīkst glabāt vai saņemt attiecīgajās telpās;

d) dati par centrālo koordinācijas biroju vai akcīzes iestādi, no kā var iegūt turpmāku informāciju;

e) licencēta noliktavas turētāja vai tirgotāja licences izdošanas, grozīšanas un, attiecīgos gadījumos, derīguma termiņa beigu datums;

f) vajadzīgā informācija, lai identificētu personas, kuras uzņēmumā saistības Direktīvas 92/12/EEK 15. panta 3. punkta nozīmē;

g) vajadzīgā personas informācija, lai identificētu personas, kas laiku pa laikam ir iesaistītas akcīzes preču aprītē, ja šāda informācija ir pieejama.

3. Katras valsts reģistram jābūt pieejamam pārējo dalībvalstu kompetentām iestādēm vienīgi akcīzes nodokļa sakarā.

4. Katras dalībvalsts centrālais koordinācijas birojs vai koordinācijas dienests nodrošina, ka personām, kas iesaistītas akcīzes preču aprītē Kopienā, ir tiesības saņemt apstiprinājumu par informāciju, ko glabā saskaņā ar šo pantu.

5. Šā panta 2. punktā minēto sīki izstrādāto informāciju, sīki izstrādātus pasākumus reģistru ieviešanai un atjaunošanai, saskaņotos standartus identifikācijas numuru ierakstīšanai un tās informācijas vākšanai, kas vajadzīga personu un telpu identifikācijai, kā minēts 2. punktā, un pasākumus, lai reģistrus darītu pieejamus visām dalībvalstīm, kā izklāstīts 3. punktā, nosaka saskaņā ar 34. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

6. Ja tirgotāju var identificēt tikai pēc PVN identifikācijas numura, šajā nolūkā piemēro Regulas (EK) Nr. 1798/2003 27. pantu.

23. pants

1. Dalībvalstis ievieš elektronisku agrīnās brīdināšanas sistēmu, izmantojot kuru akcīzes preču nosūtīšanas dalībvalsts centrālais koordinācijas birojs vai koordinācijas dienests var nosūtīt informāciju vai brīdinājumu preču saņēmēja dalībvalsts koordinācijas birojam, tiklīdz koordinācijas biroja vai koordinācijas dienesta rīcībā ir AAD informācija un vēlākais tad, kad preces tiek nosūtītas. Pirms brīdinājuma nosūtīšanas un, ja to uzskata par vajadzīgu, arī pēc tā saņemšanas kā daļu no informācijas apmaiņas veic riska analīzi, balstoties uz AAD informāciju.

2. Informāciju, kuras apmaiņu veic, un atbilstīgus pasākumus nosaka saskaņā ar 34. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

24. pants

1. Saskaņā ar 5. pantu akcīzes preču aprites laikā vai pēc tam dalībvalsts centrālais koordinācijas birojs var lūgt informāciju citas dalībvalsts centrālajam koordinācijas birojam vai koordinācijas dienestam. Šādas informācijas apmaiņas nolūkā pirms lūguma nosūtīšanas un, ja to uzskata par vajadzīgu, arī pēc tā

saņemšanas veic riska analīzi, balstoties uz AAD vai SAAD informāciju.

2. Šā panta 1. punktā minēto informācijas apmaiņu veic, izmantojot standarta pārbaudes dokumentu par attiecīgo apriti. Dokumenta formu un saturu, kā arī pasākumus informācijas apmaiņai nosaka saskaņā ar 34. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

3. Attiecīgās tās dalībvalsts iestādes, kurā uzņēmējdarbību veic akcīzes preču nosūtītājs, var palīdzēt, izmantojot 2. punktā paredzēto dokumentu, ja šāds preču nosūtītājs nesaņem AAD vai SAAD 3. eksemplāru un ja šāds nosūtītājs ir izmantojis visus viņam pieejamos līdzekļus, lai iegūtu apstiprinājumu tam, ka attiecīgās preces ir muitotas. Ja šādu palīdzību sniedz, tas neatbrīvo preču nosūtītāju no nodokļu saistībām.

Saņēmēja dalībvalsts attiecīgās iestādes pieliek visas pūles, lai izpildītu lūgumus, ko šādas palīdzības sniegšanas gaitā tām iesniedz preču nosūtītāja dalībvalsts attiecīgās iestādes.

25. pants

1. Ja akcīzes preču aprites uzraudzību un akcīzes preču pārraudzību veic, izmantojot datorsistēmu, katras dalībvalsts kompetentā iestāde informāciju glabā un apstrādā šajā sistēmā.

Informāciju glabā vismaz trīs gadus pēc tā kalendārā gada beigām, kad konkrētā aprīte tika uzsākta, lai šādu informāciju varētu izmantot šajā regulā paredzētajām procedūrām.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka sistēmā glabātā informācija tiek atjaunināta un ka tā ir pilnīga un pareiza.

V NODAĻA

SADARBĪBA AR KOMISIJU

26. pants

1. Dalībvalstis un Komisija pārbauda un izvērtē to, kā darbojas šajā regulā paredzētie administratīvās sadarbības pasākumi. Lai varētu piemērot šo pantu, Komisija apkopo dalībvalstu pieredzi nolūkā uzlabot šo pasākumu darbību. Tāpēc dalībvalstu sniegtajā informācijā neietver individuālus vai personas datus.

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai visu pieejamo informāciju par to, kā tās piemēro šo regulu, tostarp visus statistikas datus, kas vajadzīgi, lai izvērtētu tās īstenošanu. Attiecīgos statistikas datus nosaka saskaņā ar 34. panta 2. punktā paredzēto procedūru un paziņo vienīgi tiktāl, ciktāl tie ir pieejami un ciktāl to paziņošana nerada nepamatotu administratīvu slogu.

3. Dalībvalstis paziņo Komisijai visu pieejamo informāciju par metodēm vai praksi, kas izmantota vai par ko ir aizdomas, ka tā izmantota, lai pārkāptu tiesību aktus akcīzes nodokļa jomā, un kas atklājusi trūkumus vai nepilnības šajā regulā paredzētajos administratīvās sadarbības pasākumos, ja tiek uzskatīts, ka šāda informācija rada īpašu ieinteresētību citās dalībvalstīs.

4. Lai izvērtētu šīs administratīvās sadarbības sistēmas efektivitāti, apkarojot nodokļu nemaksāšanu un krāpšanu nodokļu jomā, dalībvalstis var Komisijai paziņot jebkādu citu 1. pantā minētu informāciju.

5. Komisija nosūta 2., 3. un 4. punktā minēto informāciju citām iesaistītajām dalībvalstīm.

VI NODAĻA

SADARBĪBA AR TREŠĀM VALSTĪM

27. pants

1. Ja kādas dalībvalsts kompetentā iestāde saņem informāciju no kādas trešās valsts, šī iestāde var informāciju nodot citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kam tā varētu radīt ieinteresētību, un katrā ziņā visām dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kas to lūdz, ciktāl to atļauj palīdzības pasākumi ar konkrēto trešo valsti. Šādu informāciju var arī nodot Komisijai, ja tā izraisa ieinteresētību Kopienā.

2. Ja attiecīgā trešā valsts juridiski apņēmusies sniegt vajadzīgo palīdzību, lai vāktu pierādījumus par tādu darījumu nelikumību, kuri varētu būt pretrunā tiesību aktiem akcīzes nodokļu jomā, tad saskaņā ar šo regulu iegūto informāciju var paziņot šai trešajai valstij ar to kompetento iestāžu piekrišanu, kuras ir sniegušas informāciju, un saskaņā ar attiecīgās valsts noteikumiem par personas datu paziņošanu trešām valstīm.

VII NODAĻA

NOSACĪJUMI PAR INFORMĀCIJAS APMAIŅU

28. pants

Informāciju, kas paziņota atbilstīgi šai regulai, cik vien iespējams, sniedz elektroniski un atbilstīgi pasākumiem, ko pieņem saskaņā ar 34. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

29. pants

Palīdzības lūgumi, tostarp paziņošanas lūgumi, un pievienotie dokumenti var būt jebkurā valodā, par ko vienojušās lūguma iesniedzēja iestāde un lūguma saņēmēja iestāde. Tulkojumu tās dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kurā ir lūguma saņēmēja iestāde, šiem lūgumiem pievieno tikai īpašos gadījumos, ja lūguma saņēmēja iestāde pamato, kāpēc tulkojums ir vajadzīgs.

30. pants

1. Vienas dalībvalsts lūguma saņēmēja iestāde sniedz citas dalībvalsts lūguma iesniedzējai iestādei 1. pantā minēto informāciju, ja:

a) informācijas lūgumu, kurus iesniedzēja iestāde iesniegusi konkrētā laikposmā, skaits un būtība pieprasījuma saņēmējai iestādei nerada nesamērīgu administratīvu slogu;

b) lūguma iesniedzēja iestāde pilnībā izmantojusi parastos informācijas avotus, ko tā attiecīgajos apstākļos būtu izmantojusi, lai iegūtu lūgto informāciju, neapdraudot vēlāmā rezultāta sasniegšanu.

2. Ja savstarpēja palīdzība rada konkrētas problēmas, kas izraisa pārmērīgi lielas izmaksas, lūguma iesniedzēja iestāde un lūguma saņēmēja iestāde var attiecīgajos gadījumos vienoties par īpašiem atbildības pasākumiem.

3. Šī regula neuzliek pienākumu veikt izmeklēšanu vai sniegt informāciju, ja tiesību akti vai administratīvā prakse tajā dalībvalstī, kam informācija būtu jāsniedz, neļauj kompetentajai iestādei veikt šādu izmeklēšanu, vai arī neļauj vākt vai izmantot šādu informāciju pašas attiecīgās dalībvalsts vajadzībām.

4. Dalībvalsts kompetentā iestāde var atteikties sniegt informāciju, ja lūguma iesniedzēja dalībvalsts juridisku iemeslu dēļ nevar sniegt līdzīgu informāciju.

5. Informāciju var atteikties sniegt, ja tā izpaustu komercnoslēpumu, rūpniecisku vai dienesta noslēpumu, vai arī komercprocesu, vai ja informācijas izpaušana varētu būt pretrunā ar valsts politiku.

6. Lūguma saņēmēja iestāde informē lūguma iesniedzēju iestādi par palīdzības atteikuma iemesliem. Statistikas vajadzībām arī Komisiju ik gadu informē par tādu atteikumu iemesliem.

7. Obligāto robežlielumu, kas ļauj iesniegt palīdzības lūgumu, var noteikt saskaņā ar 34. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

31. pants

1. Uz informāciju, kas darīta zināma saskaņā ar šo regulu, attiecas pienākums ievērot dienesta noslēpumu, un to aizsargā tāpat kā līdzīgu informāciju gan saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura to ir saņēmusi, gan saskaņā ar atbilstīgajiem noteikumiem, ko piemēro Kopienas iestādēm.

Tādu informāciju var izmantot, lai izstrādātu izvērtējuma bāzi, iekasētu vai administratīvi kontrolētu akcīzes nodokļus, pārraudzītu akcīzes preču apriti, riska analīzei, kā arī izmeklēšanai.

To var izmantot saistībā ar tiesas vai administratīviem procesiem, kas var būt saistīti ar sodiem un kas ierosināti par nodokļu tiesību aktu pārkāpumiem, neskarot vispārējus noteikumus un tiesību normas, kas reglamentē atbildētāju un liecinieku tiesības šādos procesos.

To var arī izmantot, nosakot citus nodokļus, nodevas un maksājumus, uz ko attiecas Direktīvas 76/308/EEK 2. pants.

Personas, ko atbilstīgi akreditējusi Komisijas Drošības akreditācijas iestāde, šai informācijai drīkst piekļūt vienīgi tiktāl, ciktāl tas ir vajadzīgs CCN/CSI tīkla nodrošināšanai, uzturēšanai un izvēršanai.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kas sniedz informāciju, atļauj to izmantot citiem mērķiem lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalstī, ja lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsts tiesību akti ļauj informāciju izmantot līdzīgiem mērķiem.

3. Ja lūguma iesniedzēja iestāde uzskata, ka informācija, ko tā ir saņēmusi no lūguma saņēmējas iestādes, varētu būt noderīga trešās dalībvalsts kompetentajai iestādei, tā var šai kompetentajai iestādei pārsūtīt attiecīgo informāciju. Tā informē lūguma saņēmēju iestādi, ka ir to darījusi. Lūguma saņēmēja iestāde var darīt zināmu informāciju trešai dalībvalstij, saņemot tās iepriekšēju piekrišanu.

4. Dalībvalstis ierobežo Direktīvas 95/46/EK 10. pantā, 11. panta 1. punktā, 12. un 21. pantā paredzētos pienākumus un tiesības, ja tas ir vajadzīgs, lai sargātu minētās direktīvas 13. panta e) punktā minētās intereses.

32. pants

Ziņojumus, pārskatus un visus citus dokumentus vai to apliecinātas kopijas un izrakstus no tiem, ko lūguma saņēmējas iestādes darbinieki ir ieguvuši un paziņojuši lūguma iesniedzējai iestādei saskaņā ar šajā regulā paredzēto palīdzību, lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalsts kompetentās iestādes var izmantot kā pierādījumus ar tādiem pašiem noteikumiem kā līdzīgus dokumentus, ko sniegusi cita pēdējās minētās valsts iestāde.

33. pants

1. Šīs regulas piemērošanas nolūkā dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai:

- a) nodrošinātu 3. pantā minēto kompetento iestāžu sekmīgu iekšējo koordināciju;
- b) nodibinātu tiešu to iestāžu sadarbību, kuras ir pilnvarotas nodrošināt tādu koordināciju;
- c) nodrošinātu šajā regulā paredzētās informācijas apmaiņas sistēmas sekmīgu darbību.

2. Komisija katras dalībvalsts kompetentajai iestādei tūlīt paziņo visu informāciju, ko tā saņem un ko tā spēj sniegt.

VIII NODAĻA

VISPĀRĒJI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

34. pants

1. Komisijai palīdz Akcīzes nodokļu komiteja, kas izveidota ar Direktīvas 92/12/EK 24. panta 1. punktu.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

35. pants

1. Reizi piecos gados pēc šīs regulas stāšanās spēkā, un jo īpaši pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju, Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas piemērošanu.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī regula.

36. pants

Ja kompetentās iestādes slēdz tādus nolīgumus par divpusējiem jautājumiem, uz ko attiecas šī regula, kuri neattiecas uz atsevišķiem gadījumiem, tās tūlīt informē Komisiju. Komisija par to savukārt informē pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes.

37. pants

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 1. jūlijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2004. gada 16. novembrī

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
G. ZALM*
